

NEW WESTMINSTER, B. C. CAN.

Keväinen tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille.

Niin, todellakin keväinen tervehdys sillä nythän on juuri vuoden ihanin aika.

Nyt on "leikin ja lemмен aika", juhallinen ja suloinen aika.

Ihailen voi ihminen katsella luonnon suurta luomistystä. Sydän sykähdyttää katsellessa lintusten iloista leikkiä niiden rakentaessa pienoihin pesäisiin. Pian ilmestyvät pienet linnut pojat pesään, kohottavat päänsä pesän reunoilta, ottaakseen vastaan emosen tuoman ruuan. Onnellinen lintuäiti samalla virittää ihanan viserryksensä.

Mutta kuinka onkaa laita ihmisiä? Ainoastaan yläluokan naisella on hyvä tilaisuus ottaa vastaan luonnon antama velvollisuus — luomis-tehtävä. Mutta yläluokan nainen ei tätä tehtävää halua, hän on laiska loiseläjä, joka ei tahdo kantaa velvollisuuksiaan. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta, nämä naiset hylkäävät velvollisuutensa, heillä ei ole halua synnyttää eikä kasvattaa jälkeläisiä.

Työläisäidit melkein poikkeuksetta haluaisivat nauttia äitiyden tuomasta ohnesta, hoitamalla itse pienokaisensa, samoin kuin tuo pieni lintuemo, mutta heillä tähän tehtävään ei ole kyllin paljon aikaa ja tilaisuutta. On paljon työläisäitejä, jotka ovat pakotetut raastamaan työtä kodin ulkopuolella. He eivät voi auttaa, vaikka lapsensa sillä aikaa kuolevat nälkään ja kurjuuteen, jota usein tapahtuu.

Toisilla äideillä on tuskin sen parempi asema, vaikka saavatkin olla kotona lastensa seurassa. Heidän täytyy kuitenkin raataa työtä yötä päivää. Jos on sairas tai terve, on asia sama, ei ole varaa spua hankkia. Vapaahetkiä ja huveista ei ole puhuttakaan. Usein kuulee työläisäidin synkästi kiroavan, kun tietää olevansa jälleen kantamassa uutta elämää rintansa alla. Häneltä pääsee kirus olosuhteiden pakotuksesta, eikä suinkaan siitä syystä että vihaisi omaa lastansa.

Surkea on työläisäidin kohtalo. Kirkkainkin kevätpäivä vain synkältä syksyltä tuntuu.

Miljoonat työläisäidit! Kuinka paljon olemmekaan saaneet kärsiä. Ja tämän me vain sallimme jatkuvan. Venäjän naisella nyt jo alkaa vapaus koittaa; maailman muut työläisäidit ovat vielä ankaran kapitalismin rautaisen puristuksen alaisena.

Nainen! Oletpa äiti tahi yksinäinen on sinun velvollisuutesi kylvää aattemme siementä, sekä kotona että kodin ulkopuolella. Tottapa me jo toivomme ja tahdomme vapauden päivän koittavan itsellemme ja koko maailman työväenluokan naisille.

Paljon meissä vielä löytyy velttoutta, välinpitämättömyyttä ja orjuuteen tyytyväisyyttä. Eikä kummakaan. Sillä onhan sitä meihin vuosisadot-tain istutettu.

Paljon näkee lasten vanhempia, jotka kymmeniä vuosia sanovat olleensa sosialisteja, mutta kuitenkin eivät katso velvollisuudekseen lapsilleen opettaa sen työn tärkeyttä, mikä heiltä itseltä jää kesken. Eikö meillä ole velvollisuuksia lapsiamme kohtaan? Ei se riitä, että me heitä tähän maailmaan ainoastaan synnyttämme, mutta emme sen enempää välitä huolehtia heistä.

Meidän päähämme päntättiin lapsina ollessa uskonnon dogmeja, kun vanhempamme eivät asioita sen pa-

remmin ymmärtäneet. Kuitenkin ovat nämä harhauskot meistä hälvenneet ja sosialismin siemen on tilalle itännyt. Kuinka paljon helpompaa on meidän lapsiimme aatteen oraita istuttaa,

heissä kun on puhdas maaperä, heissä kylvömmä voisi helpommin sadon kantaa. Vanhemmat ovat velvolliset tässä työssä ponnistamaan viimeisetkin voimansa, vaikkapa ovatkin raadannasta väsyneitä. Meidän ei enää kannata noukkia muruja, jotka herrojen pöydiltä putoilevat, sen seikan meidän tulee opettaa lapsillemmekin.

Jos meidän lapsemme taipuvat yhä raskaampaan orjuuteen, ei kohta koko työväenluokasta ole mitään jällellä. Haamuiksi muuttuvat ja tylsistyvät poikamme ja tyttäreemme henkisesti ja ruumiillisesti. Eikö se olekin työläisessä suurtä typeryyttä, että kapitalistien johdettavana taistelemme omaa hyvinvointiamme vastaan? Kun katselemme riistijäloukkaa, niin huomaamme, että he seisovat rintamassa kaikki yhden ja ykai kaikkien puolesta. He aina yksimielisesti ovat työväen luokkaa vastassa. Eivätkä he keinoja välitse pysäkökseen vallassa. Emme-

kö me näe, miten he kaikkialla rääkkäävät ja piinaavat työväenluokan väisyyteen. Työläisellä jo saisi tämän parhaimpia taistelijoita. He ovat muuttuneet pedoiksi, jotka nauttivat

uhriensa tuskasta. Niiden työläisten kimppuun he ensinää hyökkäävät, jotka uskaltavat puhua itsensä ja koko työväenluokan puolesta.

Talvi on ollut kurja monella perheellä tässäkin kaupungissa. Töitä ei ole ollut sanottavasti, paitsi kaupungin hätäaputoita. Niitä on annettu kipeimmin puutteessa oleville.

Naapurikaupungissa, Vancouverissa on nälkääkärsivien armeija ollut tavattoman suuri. Leipälinjalla on ollut yli 6000 miestä. Moni on koittanut kaikin tavoin tulla toimeen ilman tätä kidutuslinjaa.

Kaikesta tästä kurjuudesta huolimatta ei suurin osa käsitä, eikä voi uskoa että missään on vikaa ja väärinryyttä. Uskovat vaan, että sellainen jumalan vitsaus kuuluu ohjelmaan. Uskovat, että kyllä sitä vielä sellainenkin aika tulee, että työläinen saa taas "ham and eggs" aamiaiseksi.

Muistan kun viime talvena erään porvarilehden palstoilla suurena asiana kerrottiin, että kuningas Yrjö myös säästää ja hänkin syö ainoastaan puuroa aamiaiseksi. Tällä tietysti tahdottiin kehoittaa työläisiä tyytymään puuroaan. Työläisellä jo saisi tämän kaskun mukaan olla kaikki hyvin, vaikka ei edes puuroakaan olisi tar-

jolla. Ja hyvin työläiset näyttävät tyytyväisiä olevankin.

Järjestyneisiinkin muka lukeutuvat työläiset ovat vain annamennä joukkoa, koskapa katujen nurkissa piileksivät silloin kun katukulkueita on toimeenpantu.

Täältä Westminsteristähän minun piti kirjoittaa, mutta kun olen täällä ainoastaan lyhyen ajan ollut, niin en tiedä täältä paljon mitään sanaa.

Sen olen huomannut, että saisi itse raamatun Mooses tulla lyömään suavalla kallioon, että tulisi sieltä sellaista vettä, joka virvottaisi tämänkin kylän asukkaat tajuunsa. Pelastusarmeija näyttää olevan suurin pyrintö työläisillä, kirkkoja on myös melkein joka toisessa kadun kulmauksessa. Taitaa myös kapakoita olla samassa suhteessa. Näistä työläiset hakevat viimeisillä penneillään virvoitusta.

Suomalaisia täällä on ainoastaan joitakin perheitä, joten osaston toiminta on mahdollista näin pienessä joukossa. Sanomalehtiä seurataan ja niiden avulla koetetaan edes osapuille pysyä ajan tasalla. Joskus pistäydymme Vancouverin suomalaisten toimeen panemissa iltamatilaisuuksissa.

Toveruudella:

F. B.

SAVU JA VASTENMIELISET KEITTOHAJUT VIEVÄT RUOKAHALUN

Suurin osa naisista kadottaa ruokahalunsa valmistamiinsa ruokiin syystä kun laardi ja muut paistinrasvat eivät voi pidättää ruuista erkaantuneita tuoksua. Ruokapöytä asettuessa ei voidakaan syödä kuin pienen osan siitä jonka ruumis tarvitsee ravinnokseen, pysyäkseen terveenä ja elinvoimaisena.

Vieläpä haju hajaantuu epämiellyttävällä tavalla huoneisiin, yksinpä naapuriin saakka, saattaen aikaan harmia siisteyttä rakastavalle emännälle ja suurta vaivaa naapureille.

Emännät voivat kokonaan vapautua tästä vaivasta, käyttämällä Mazolaa ruokain valmistuksessa.

Naiset, jotka keittävät uuden tavan mukaan, voivat hyvällä ruokahalulla syödä. Sillä Mazola ei synnytä savua, koska se kerrostuu ruokalajien ympärille, siten estäen hajun ja mauan erkaantumasta paisteista, tehden ne paremmiksi, ravitsemimmiksi ja helposti sulaviksi.

Voitte paistaa kalaa ja sipulia ettekä tunne mitään hajua viereisessä huoneessa.

Mazolaa myydään paitin, vartin, puolen gallonan ja gallonan kannuissa jokaisessa ruokakaupassa.

TAKAUS:

Jos ette ole täysin tyytyväinen Mazolaan niin kauppianne palauttaa rahanne.



CORN PRODUCTS REFINING COMPANY,
17 Battery Place, New York.